Ч. 153. Неділя 21 (8) липня 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Авдиенция бар. Гайнольда в Ішлю. — Ґр. Тіса в своїй обороні. — Положене в Туреччині. — Гранична стрілянина. — В справі російско-японьского союза.

Дня 17-го с. м. о 7-ій годині рано прибув міністер внутрішних справ бар. Гайнольд до Ішлю, щоби здати Цісареви звіт з біжучих політичних справ. Перші передполудневі години перебув міністер з своєю жінкою, яка вже від довшого часу перебуває в Ішли. Перед тим, заки удав ся на авдиенцию, заявив представителям праси, що інтервю про авдиенцию не можливе та що впрочім предметом авдиенциї будуть тілько побічні справи і авдиенция не буде мати політичного характеру.

Авдиенция почала ся о 11 ій год. перед пол. і тревала три чверти години. Про авдиенцию видано такий комунікат: Міністер внутрішних справ бар. Гайнольд, який заступає президента міністрів, був принятий у Цісаря на $^{3}/_{4}$-годинній авдиенциї і реферував про біжучі справи трех ресортів, якими він тепер управляє. При нагоді Цісар розпитував про стан здоровля президента міністрів ґр. Штірґка і висловив свою радість, коли бар. Гайнольд подав про здоровле ґр. Штірґка вдоволяючі віпомости.

По авдиенциї приняв бар. Гайнольд представителів праси, яким заявив, що не може уділити їм про авдиенцию ніяких інформаций. Може тілько сказати, що єго первістний плян, щоби прибути на літний побут до Ішлю і звідси управляти своїми ресортами, тепер захитаний. Переговори про угоду в Чехії вимагають ще єго присутности у Відни, отже можливо, що міністер по короткім відпочинку в Земмерінґ остане у Відни, приїзджаючи тілько деколи до Ішлю. Аж по міністерияльній нараді 18 серпня думає міністер поселити ся на деякий час в Ішли.

Того самого дня взяв міністер участь в двірскім обіді.

Президент мадярского парляменту ґр. Тіса переслав своїм виборцям в Араді отверте письмо, в котрім, навязуючи до послідних парляментарних подій, пояснює і узасаднює своє поведене в парляменті. Обговорюючи жаданя опозициї що до виборчої реформи пише ґр. Тіса так: „Коли коаліция назвала атентатом на нацию елляборат Крістофа, котрий дає право голосованя 2,600.000 виборцям, то як ми можемо успокоїти опозицию, яка жадає всього виборчого права для 2,400.000 горожан? Опозиция не вишукала нових катеґорий виборців, але самовільно означила округлу цифру на виборчі кваліфікациї виборців“.

Обговорюючи події при ухвалюваню войскових предложень, заквестионованих опозицию, як ухвалених против формальних постанов реґуляміну, ґр. Тіса каже, що деякі формальні похибки при ухвалюваню войскових предложень направлено тим, що парлямент абсолютною більшостию висловив президентови своє признане за єго становище і дефінітивно приняв абсолютною більшостию войскові предложеня.

В другій половині свого письма обговорив ґр. Тіса своє зарядженє що до обмеженя опозицийних послів в виконуваню їх посольских обовязків. По думці ґр. Тіси він мусів вибрати таку дорогу, наколи політична повага Угорщини має удержати ся. Ґр. Тіса каже: „Подивім ся довкола нас! Чиж скоре полагоджене войскових предложень в Австриї з оминенем всяких дебат, ухвалене войскового карного закона і язикових постанов, засіданє ради міністрів, чиж се не є ознакою, що дорога, яку я вибрав є одинока, аби піднести вагу значіня Угорщини, знищеного парляментарною анархією“.

Обороні сеї великої правди я посьвятив свої найкрасші сили. Таку методу припоручував я вже від тринайцяти літ. Тому ґр. Апоні назвав мене „маняком“. Та я сей вислів зрозумів, бо ним обдарував мене чоловік, який хитає ся як хоруговка туди, куди повіє вітер, чоловік, що хоче в каламутній воді ловити

3)

В новочаснім Вавилоні

або

Париж, єго займавости і житє в нім

(Написав К. В.)

(Дальше).

Кілька образків з париского житя.

Альфонс Лероа молодець літ двайцять чотири, був собі контористом і мав несогіршу посаду в одній париській торговли скірами. Що правда, єго платня не була така то дуже велика, але міг з неї вижити, а впрочім мав надію, що єму якось пощастить ся: Господь Бог допоможе єму виграти великий льос на льотериї або може виграти велику суму на перегонах, а може дістане яку спадщину або — оженить ся богато.

Якось недавно тому приятель єго Феликс Ренод шепнув єму в каварни до уха: Не знаю Альфонсе, длячого ти не хочеш піти до пані Ренуар при ул. Ля Рамбють. Ти якраз з тих мужчин, що могли би там спробовати свого щастя. Ти молодий, підприємчивий та й хороший хуч куди молодець.

Сї слова промовили Лероаеви до переконаня. Він підкрутив собі свої темно-біляві малі вусики і придивляє ся з вдоволенем своїй особі в зеркалі.

Слухай, Фелю —відозвав ся він— а чому ти сам не ідеш туди, куди мене посилаєш? Чи то лиш не буде знов якесь мантійство. Тоті контори, що помагають женити ся і тоті аґенти, що беруть ся посередничити, то....

Феликс на то усьміхнув ся і показав на свою порядну лисину.

— Для мене в сїм напрямі нема вже ніякої надії від часу, коли мені волосе зачало так дуже випадати. Але тота пані Ренуар, кажуть, дуже добра; она має величезні зносини і оголошує заєдно посаги по 200.000 до 300.000 франків. Щось мусить в тім бути, бо инакше би не анонсувала в ґазетах. Ти преці знаєш того малого крамаря Мішона при нашій улици? Отже мені казали, що він у тої Ренуар знайшов собі хорошу молоду вдовицю з 100.000 франками готівкою.

Приятелі розійшли ся; але Альфонс не міг таки тої ночи спати, а зараз слідуючого вечера зачав крутити ся коло улиці де Рамбіто і розглядати ся в тім місци. Іронічного погляду і злобного усьміху „приятеля“ Альфонс не зрозумів, отже слідуючого понеділка, коли з черги мав вільний день від роботи, зайшов таки направду до пані Ренуар, розуміє ся, вечером і задзвонив до єї помешканя. А то бачите, всї інтересовані мужчини і женщини приходять вечерами до пані Ренуар.

Якийсь поважний старий слуга впустив гости до ждальні для панів. Минуло чверть години, наконець задзвонив голосно малий, видко, срібний дзвіночок, бо по єго голосї можна було того здогадати ся. Слуга явив ся знову і завів Альфонса до якоїсь слабо осьвітленої комнати. Там сиділа при бюрку з многими помічниками якась дама з сивим волосем, а по ній видко було, що она не якась з низького роду.

— Мій пане — ви чого собі бажаєте?

Альфонс зачав щось говорити о тім, що не має доброї нагоди, що мало з ким знає ся, а хотів би оженити ся і завести собі своє власне господарство.

На лици пані Ренуар проявив ся легонький, ледви слідний усьміх. Яко практична женщина приступила она зараз до річи.

— Який же посаг хотіли би ви?

Альфонс зачав щось говорити про 150.000 франків.

— Таким в сїй хвили не можу служити, але 200.000 — то вже би знайшло ся. Що правда, то сирота, але дуже красна і проста собі та й не має нікого.

Зловив ся як риба на рудку. — О пані — промовив жених — о тож то мені якраз розходить ся...

Пані перебила єму. — Ви знаєте условя?

— Ні, — Альфонс не був ще ніколи в такім институті.

— Ну, десять франків оплати за нараду, тілько й всего.

рибу, чоловік, що пристав до опозициї тоді, коли его впливи стали загрожені. Я мушу назвати его ще раз хоруговкою, котра повіває туди, де він добачує свій власний інтерес. Супротив таких атаків я можу з чистою совістию сказати, що дорога, котру я вибрав, була дорогою пожертвованої служби для вітчини".

Опозиция в турецкій армії поки-що побідила, але борба ще не скінчила ся. З покликанем Магмуда Муктара до кабінету — і аґітациї, веденої молодотурками слідує, що молодотурецкий комітет не клонить ся до резиґнациї, але противно задумує боронити свого виключного становища, не лише з огляду на свої власні політичні інтереси, але й зі страху, щоби в перевороті внутрішних відносин не випинули знов на верх і не побідили реакцийні напрями. Чи така небезпечність в дійстности є, про те, супротив настрою армії, можна сумнівати ся. Але клич оборони немов та загроженої конституциї є надто приманчивий, щоби з него не мали користати автори послідної ворохобні, особливо, що приписують собі монополь конституцийних засад і занюхують у всякій опозициї против своєї проґрами і системи правліня реакцийні змаганя.

На турецко - чорногорскій граници стала ся важна подія. Між турецким войском і чорногорским граничним населенем прийшло до кровавої стрічи коло озера Скутарі в долині ріки Зета. До двох Чорногорців, що ловили рибу в ріці на чорногорскім боці, нечайно почали стріляти турецкі вояки, з поблизької станиції і поранили їх. На відгомін стрілів прибуло в поміч кільканайцять Чорногорців, а тоді Турки дали кілька сальв і убили 9 Чорногорців, а 5 тяжко поранили. Коли Чорногорці, що були неоружені, уступили, перейшли турецкі вояки границю і покололи трупів убитих Чорногорців баґнетами. Надграничне населенє в Чорногорі є сею подією дуже подразнене.

Новинки.

Львів, 20 липня 1912.

— Іменованя. П. Намістник іменував практикантів концептових Намістництва: Титя Збішевского і дра Стеф. Тавшиньского концпістами Намістництва; дальше асистента рахункового Стан. Гердманка офіциялом рахунковим, а практиканта рахункового Йос. Тирпака асистентом рахунковим.

— Перенесеня. П. Намістник переніс практиканта концептового Намістництва Мар. Хшановского зі Львова до Ряшева.

— Директор поліциї у Львові, правит. радник др. Райнлендер виїхав на 6-тиждневу відпустку. Заступство обняв з вчерашним днем радник поліциї п. Крайнер.

— Зміна власности. Маєтність Мости великі купив вчера на лїцитациї кн. Павло Сапіга за 2,300.000 К.

— Против довгих шпильок. Дирекция трамваїв у Відни видала розпорядженє, заборонююче паням носити в трамваях довгі шпильки при капелюхах. Кондуктори обовязані не впускати до возів пань, які мали би довгі шпильки. Розпорядженє то буде прибите у всїх трамваєвих возах на виднім місци.

— З зелїзниці. Зі взгляду на сильний під теперішну хвилю рух особевий звертає ц. к. Дирекция зелізниць увагу публики на запровадженє у Львові полекшене в набуваню білетів їзди і поручає їдучим в їх власнім інтересі, щоби заосмотрювали ся в потрібні білети їзди в однім з міских бюр продажи білетів зелїзн. т. є в пасажу Гаусмана бюро містове Соколовского, або при ул. Косцюшки ч. 7 (Предприємство для подорожи і транспорту).

Набуванє білетів їзди на головнім двірци зелїзничім безпосередно перед відїздом поїздів приневолюють подорожних до попиханя себе і до прикрого вичікуваня при віконцях касових, чому навіть рівночасне функционованє кількох кас особових запобігти не в силї.

Замічаєсь в кінци, що каси особові на головнім двірци у Львові є отворені безперервно днем і ночию.

— Смерть від грому. Дня 11 с. м. — як доносять з Бережан — ударив грім в часї бурі в дім Петра Цьвіка в Будах і убив жінку Цьвіка, 52-лїтну Марию, що складала на поді сїно та одну ялівку. Дім згорів так скоро, що й Цьвікова спалила ся в пожари. — В Мечищеві, бережаньского повіта, убив сими днями грім селянина Снака, вітця 5 дїтий.

— Огонь. Дня 17 с. м. вибух в селї Вербинця, равского повіта страшний огонь, який вницщив до тла 23 загород. Великі заслуги коло гашеня огню положило місцеве тов. „Січ", як також пожарні сторожі з сусїдних сіл. Загальна сума шкоди виносить около 100.000 К. Майже всї були асекуровані і то в тов. „Днїстер".

— Число населеня у Львові виносило в маю б. р. 213.580 душ. В тім місяци уродило ся

Альфонс зложив охотно золоту монету на жертвеннику надїї.

Сподію ся, мій пане, що слїдуючого по неділка побачимо ся знову. Представлю вам тоді тоту панну.

— — — — — — — — — — — —

Тиждень минає дуже поволи, коли голова повна ожидань і плянів! Неділя, звичайно так дуже ожиданий день відпочинку, була для нашого Альфонса сим разом днем муки. Наконець настав понеділок і зробив ся вечер, шеста година, умовлений час. Альфонс задзвонив і его впустили знов до сальону. Ждав знову пілу чверть години, котра видавалась ему страшенно довга. Наконець появив ся знову той поважний старий слуга.

З панею Ренуар не можна нині говорити; але все вже готове. Чи ви вже заплатили належитість за нинїшний день?

— За нині? Ні! Тамтим разом —

Слуга видивив ся на него трохи глумливо. — За кожде засїданє належить ся оплата. Чи можу нас просити, мій пане?

Він подав ему квіт на стемпли а Альфонс лиш вітхнув з тиха і вийняв золоту монету, яка належала ся.

— Так — сказав старий поважно — заведу вас тепер до довірочного сальона. Там єсть маленька глипка, крізь котру будете могли подивити ся на тоту панну а вас ніхто не буде видїти.

За хвильку опісля побачив ся Альфонс в дуже з паньска прибраній комнаті. Меблї були вже, що правда, всї трохи дрантиві, але він того в своїм зворушеню не добачив. Знайшов ся якраз в найважнїйшій хвили свого житя. Ще кілька хвиль а ему покаже ся его будуча подруга. Цікаво, чи она така якої би він собі бажав? А може якесь погане, байдужне лице? Ні, такого би він не стерпів, хоч би она принесла ему й 200.000 франків!

Найблизша хвиля дасть відповідь на всі ті питаня. В напруженім ожиданю притулив лице до шиби в глипці.

Аж ось — показало ся в трохи глубше положеній, слабо рожево осьвітленій комнаті, убрана чорно і попрдичо, висока, струнка стать, але й не сухорлява. Прикраси не має на собі ніякої, лиш замість брошки припяла собі темно червону рожу. Обернула ся боком до него. Якаж она красна! Чаруючо красна дівчина! Перейшла ся кілька разів по комнаті а відтак щезла.

Фонсю! Чоловіче! Якє ти маєш щастє! Він зітхнув глубоко з туги, аж ось — явив ся вже й старий поважний слуга.

— Отже ви, мій пане, видїли — тож можу передати пані Ренуар?

— Дуже менї сподобала ся — красна постава, любеньке личко — зложіть мою сердечну подяку!

Слуга поклонив ся з почестию. — Від нині за вісім днів — додав він — відбуде ся противна проба. Не забудьте в пору явити ся, ще трохи перед шестою годиною.

— Противна проба — як то маю розуміти? — спитав невинний Альфонс.

— Алеж зовсім природна річ — на другий понедїлок будете ви там в долинї ходити а панна буде звідси на вас дивити ся. Коли сподобаєте ся панні, то буде все в порядку.

Альфонс трохи змішаний вислухав того поясненя і попращав ся. Якеж щастє ему показало ся! Авжеж, що не спізнить ся анї секунди!

Пішов до каварні, де вже Фелікс засїв був на него і придивляючись ему спитав его оттак ніби не хотячи:

— Ну, щож, був ти вже у пані Ренуар? Ти нині якийсь такий задуманий і так чогось потайком усьміхаєш ся! Щось то мусїло з тобою стати ся, коли ти такий задуманий.

— От, не жартуй! — відповів Альфонс і зітхнув глубоко. — Я думав якраз о чім иншім. Ні, у пані Ренуар я ще не був але небавком піду, то нічо пильного.

Феликс усьміхнувшись відступив ся від него.

Сей тиждень минав ще поволійше як попередний. Альфонс ходив як би запаморочений і робив свою службу ще нужденнїйше як перед тим. Его начальник споглядав з докором на него і покивував головою. При найблизшій нагоді відправить того якогось мрiяча, котрий не має ніякого змислу до інтересу. Але Альфонс не добачував тої тучі, яка стягала ся на него, дух его уносив ся у висших кругах, ему завертало голову зовсім инше питанє а то: Як би то я міг представити си моїй суджениій як найкористнїйше? Пробовав перед зеркалом всїлякі позиції, бігав що дня до фризиєра, казав своє нове одінє відпрасувати і учив ся, як має ся хорошо усьміхати.

Наперфумований, уфризований, виголений побіч в понедїлок до пані Ренуар. Поважний слуга казав ему знову заплатити приписану належитість і впустив его до пробної комнати. Там похожав він надутий мов пава і остаточно сів собі на фотели в той спосіб як виучив ся і як то ему здавало ся, що зможе найлїпше представити ся. То він преці знав, що в сїй хвили она дивить ся на него.

Поважний слуга, що лишив ся в сїнех під дверми, закашляв і остаточно витягнув его з комнати. А то Альфонс був би там сидів ще й годину.

— Пані Ренар прийме вас завтра вечером. Очевидно завтра рішить ся его справа.

На сю важну хвилю підпив собі трохи на відвагу, перед его очима все ходить і завертає ся. Що она скаже?

Поважний слуга і сим разом відобрав від него належитість; то була вже четверта! Сорок франків! То не такий дешевий жарт як спершу здавало ся. Дав ся чути голос срібного дзвіночка. Він поклонив ся пани Ренуар, що сиділа на фотели коло свого бюрка і зморщивши чоло приняла его з поважною і строгою міною.

— Мій пане — сказала она — прикро менї. Панна мимо того що я за вами промавляла і вас поручала, вас собі не сподобала. Не дала ся намовити і не думає получити ся з вами. Може спробуєте иншим разом, я вам дам знати. Зголосила ся молода спадкоємниця з посагом 400.000 франків.

Альфонс станув як би громом поражений і аж не знав, що з ним стало ся та лиш мовчки і стовпом споглядав на аґентку.

Пані Ренуар задзвонила і сказала поважно: Жан поможіть тому панови убрати ся в пальто. Бувайте здорові!

— — — — — — — —

Альфонс від тепер не заходить вже на улицю Рамбіто і не показує ся свому приятелеви Феликсови. Пані Ренуар веде й дальше свій інтерес зі знаменитим успіхом. Як давнїйше так і тепер проходжує ся по комнаті наймлена до того на годину що дня красна панночка і показує ся на хвильку тим, котрих в Парижи ніколи не забракне.

(Дальше буде).

539 дітий а померло 407 осіб (в тім числї було 42 позальвівских). Уродило ся: 264 (139 хлопців і 125 дівчат) римо кат. обряду, 115 (63 хл. і 52 дівч.) греко кат. обряду, 157 (83 хл. і 74 дівч.) Жидів, 3 (2 хл. і 1 дівч.) протестантских дітий. Померло: 228 (134 мужчин і 94 женщин) римо-кат., 93 (60 мужчин і 33 женщин) греко-кат., 82 (38 мужчин і 44 женщин) Жидів, 3 (2 мужчин і 1 женщина) протест., а 1 незвістного віроісповіданя.

— Виділ філїї „Просьвіти" в Коломиї прийме на шкільний рік 1912/13 до удержуваної ним ремісничо-промислової бурси в Коломиї 20 питомців, учеників місцевих шкіл: деревного промислу, гончарскої і шевскої під слїдуючими условіями: 1) Отець або опікун питомця має бути членом тов. „Просьвіта". 2) Оплата місячна виносить 20 К, яка для біднїйших може бути знижена до 15 К, а при вступі належить одноразово зложити 6 К за зужите інвентаря. 3) Кождий питомець мусить мати потрібну постіль, одіж, біле і обуву. 4) Подане належить внести найдальше до 20 серпня на руки члена виділу п. Івана Біленького, професора деревної школи в Коломиї, ул. Тарновского. Кожде подане має бути остемпльоване марками „Рідної Школи" на 50 сот. 5) До поданя треба долучити сьвідоцтво убожества і заяву вітця (опікуна), що буде повисшу оплату точно що місяця з гори складати. На відповідь належить долучити кореспонденцийну карту з поданем докладної адреси. 6) Давнїйші питомцї мають внести рівнож подане о принятє. — Від Виділу філїї „Просьвіти" в Коломиї, дня 16 липня 1912.

— В справі Евхаристийного Конґресу у Відни. Дотепер зголосило ся до комітету 400 участників Евхаристийного Конґресу з львівскої і станиславівскої епархії. Зголошені участники мають запевнене приміщене у Відни в цїні від 1—5 корон за добу. Приміщене селян буде коштувати по 1 кор. від особи. Про харчоване дбає кождий участник сам. Центральний комітет постарає ся, щоби оно для кождого було вигідне і доступне в цїні 3—5 корон денно від особи. Для тих, що не знають Відня, будуть осібні провідники. Після вже усталеного порядку, будуть могли брати участь в поході лише мужчини і то в національних ґрупах найменше по 200 осіб. Сьвященики беруть участь в походї в ясних: білих або золотих фелонах, тому просить комітет всїх участників-сьвящеників, щоби постарали ся і взяли зі собою найкрасші фелони згаданої краски. З львівского семинара зголосило ся до участи в конґресї 70 питомців. Для них потреба сьвітлих дальматик до походу і асист. Тому просить комітет Впрепод. оо деканів і парохів, що мають нові сьвітлі дальматики, щоби були ласкаві привезти їх або прислати до комітету у Львові ул. Коперника ч. 36 до духовного семинара. Комітет розішле незадовго всїм зголошеним участникам карти участи, відзнаки і леґітимації остемпльовані, що управняють участників до зниженої цїни їзди всїми державними зелїзницями в Австриї і Угорщині і Дунаєм в часї від 5—22 вересня. Осібний поїзд з рускими участниками виїде зі Львова 10 вересня, а вертати буде 15. Точно день і годину і инші інформациї подасть комітет пізнїйше. Лїста участників властиво вже замкнена, але комітет робить у Відни заходи, щоби ще ми могли тих, що зголосять ся до кінця липня до участи, вигідно там примістити. Тому комітет прийме ще зголошеня з 9 К або 4 К після давнїйшого оголошеня найдальше до 25-го липня. — *Евхаристийний Комітет у Львові ул. Коперника ч. 36.*

— Найскорший поїзд. Анґлїйский інжинїр Кернї побудував вози, котрі по одношиновім шляху можуть робити 160—240 кільометрів на годину і одержав дозвіл на випробоване свого винаходу межи Ніццою і Монте Карльо. Доси експресові поїзди робили ту дорогу в 35 мінутах, а електричні трамваї в 75 мінутах. Тепер можна буде заїхати з Ніцци до Монте Карльо в 20 мінутах. Системи Кернїя можна також уживати до підземних зелїзниць. Вози їдуть по одній шинї, а рівновагу держить вистаючий в гору прут. Винахідник твердить, що вискочене поїзду з шини є зовсім неможливе, гуркіт є дуже малий, а кошти будови о половину менші від коштів будови дотеперішних шляхів і возів.

— Пожар у віденьскій молочарни. У Відни є т. зв. „Wiener Molkerei", яка має кількадесять філїй по всїх улицях. Головний будинок, в якім переробляє ся тисячі літрів молока, навістив в понедїлок пожар. Огонь повстав в партерових забудованях, в котрих містило ся сїно та солома. Віденьска пожарна сторожа поспішила сейчас на ратунок і вспіла виратувати при помочи ратункових мішків та драбин всїх робітників, які були заняті при працї в горішних комнатах. Тяжші та менші попареня потерпіло 6 осіб. Огонь погашено до півтора години. Шкода не велика.

Телеґрами.

Ішль 20 липня. Спільний міністер скарбу др. Білиньский був вчера о год. 11 перед полуднем на авдиєнциї у Цїсаря. Авдиєнция тревала пять чвертий години. По полудни взяв др. Білиньский участь в обіді у Цїсаря. Др. Білиньский перебуде в Ішли до половини вересня.

Прага 20 липня. В часї вчерашних переговорів удало ся знов дійти в кількох точках до порозуміня. В понедїлок переговори будуть дальше вести ся і не виключене, що відтак настане коротка перерва. В половині слїдуючого тиждня буде порішено що до реченця скликаня ческого сойму. Числять ся з тим, що сесия розпічне ся около 10 серпня.

Константинополь 20 липня. Амбасадор турецкий в Льондонї Тевфік паша згодив ся утворити новий турецкий кабінет під деякими условіями. Условія ті такі, що султан і уступаючий кабінет могли на них згодити ся. Тевфік не належить до ніякого полїтичного сторонництва.

Льондон 20 липня. В часї торжества положеня угольного каменя під школу в місцевости Кірлєон, напала одна суфражистка на міністра справ внутрішних Мек Кеану, схопила єго за ковнїр і почала ним трясти. З трудом удало ся полїциї відорвати єї від міністра. Суфражистку арештовано.

Цїна збіжа у Львові.

дня 19-го липня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	9 50	до	10 50
Жито	9·—	„	9·50
Овес	9·20	„	9·50
Ячмінь пашний	8·25	„	8 50
Ячмінь броварний	9·—	„	9 50
Ріпак	—·—	„	—.—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	12·—	„	14·—
Вика	9·50	„	10·—
Бобик	8·50	„	9·—
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	70 —	„	80 —
Конюшина біла	106 —	„	130 —
Конюшина шведска	—·—	„	—·—
Тимотка	—·—	„	—·—

— Домашна кухня. (Як варити і печи?) Зладила Леонтина Лучаківска. Львів 1910. Накладом Миколи Заячківского. З друкарнї Івана Айхельберґера, Львів, Ринок ч. 10. — Цїна одного примірника 1 К 50 с.

Подорож довкола землї.

Весела товариска гра для науки і забави. Накладом Руского Товариства Педаґоґічного. Львів, 1910. — Цїла гра гарно обдумана. Она незвичайно цїкава, займаюча, а до того дуже навчаюча. Складає ся з трех частий: 1) землї, на якій означені головні місця, до котрих мають загостити подорожні, 2) гранки, призначеної до киданя і 3) чотирох подорожних: піхотинця, наколесника, самоїздника і козака. Подорожні виїздять рівночасно зі Львова, з площі сьв. Юра і по довгих пригодах в подорожи довкола землї, вертають назад до Львова перед Бурсу Р. Т. П. на ул. Потоцкого. Гра незвичайно складна і вправляє знаменито думано і память. Надає ся дуже до забави дїтий, а навіть старших. При тім звертає увагу на розбуджене патриотичних чувств грача. Девіза гри така: „Ідьте, любчики в сьвіт, навчайтесь в чужих людий розуму і вертайте чим скорше домів, просьвічати рідну любу Україну.

„Щоб і ми, якдругі в сьвітї,
Засияли у просьвітї,
Шляхом поступу ішли,
А навчившись між чужими,
Працювали над своїми,
Кращу долю віднайшли".

— Рускі диктати до шкільної і приватної науки. На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив Йосиф Танчаковский, учитель школи ім. Шашкевича. Друге поправлене і розширене виданє. — Цїна 80 сот. і 5 сот. на опаску почтову. —

Поїзди льокальні.

на головний дворець:

З Брухович: що дня 6·55.
що дня: від 1/6 до 31/8: 8·29, 11·00, 3·42, 5·17, 9·30.
в недїлї: від 1/5 до 30/9: 7·43.
в недїлї і сьвята рим. кат.: від 1/6 до 31/8: 1·40.
від 1/5 до 31/5: 3·42, 9·30.

З Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 1·11, 9·10.
в недїлї і сьвята рим. кат.: від 5/5 до 8/9: 10·10.

З Любіня: в недїлї і рим. кат. сьвята від 12/5 до 8/9: 9·00.

З Винник: лише в суботу і недїлю: 12·16.

з головного двірця:

До Брухович: що дня: 6·02.
що дня: від 1/6 до 31/8: 7·22, 10·05, 2·35, 6·31, 8·35.
від 1/5 до 15/9: 4·21.
в недїлї і рим. кат. сьвята: від 1/6 до 31/8: 12·30.
від 1/5 до 31/5: 2·35, 8·35.

До Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 10·15, 3·03.
в недїлї і рим. кат. сьвята 5/5 до 8/9: 1·26.

До Любіня: в недїлї і рим. кат. сьвята від 12/5 до 8/9: 2·40.

Поїзд поспішний зі Львова до Підволочиск відходить о годині 2 мін. 16 пополудни з перону 2, Нр. сходів II.

Поїзд особовий зі Львова до Красного відходить о годині 2 мін. 50 по полудни із заходного тору перону 4 Нр. сходів IV.

Поїзд особовий зі Львова до Станиславова відходить о годині 2 мін. 35 по полудни з перону 3 Нр. сходів III.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.